

2. Článok 3 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1301/2013 zo 17. decembra 2013 o Európskom fonde regionálneho rozvoja a o osobitných ustanoveniach týkajúcich sa cieľa Investovanie do rastu a zamestnanosti, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1080/2006, sa má vykladať v tom zmysle, že na určenie, či sa má uchádzač považovať za podnik, ktorý nie je „v ťažkostiach“ v zmysle článku 2 bodu 18 nariadenia č. 651/2014, musí príslušný riadiaci orgán zohľadniť len dôkazy v súlade s požiadavkami uvedenými pri stanovení postupu výberu projektov, pokiaľ sú tieto požiadavky v súlade so zásadami efektivity a ekvivalencie, ako aj so všeobecnými zásadami práva Únie, ako sú najmä zásady rovnosti zaobchádzania, transparentnosti a proporcionality.
3. Článok 125 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006, ako aj zásady zákazu diskriminácie a transparentnosti, na ktoré toto ustanovenie odkazuje, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej nemožno projekty doplniť po dni uplynutia lehoty na predloženie uvedených projektov. V súlade so zásadou ekvivalencie sa však táto nemožnosť uchádzačov doplniť ich spis po uplynutí lehoty na predloženie projektov musí týkať všetkých postupov, ktoré možno prípadne považovať za porovnateľné z hľadiska ich predmetu, dôvodu a podstatných náležitostí s postupom stanoveným na získanie podpory z Európskeho fondu regionálneho rozvoja.

(¹) Ú. v. EÚ C 339, 12.10.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 20. januára 2022 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wien – Rakúsko) – ZK

(Vec C-432/20) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Príslušnosť štátneho príslušníka tretej krajiny – Smernica 2003/109/ES – Článok 9 ods. 1 písm. c) – Strata postavenia štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je osobou s dlhodobým pobytom – Neprítomnosť na území Európskej únie v období dvanástich po sebe nasledujúcich mesiacov – Prerušenie tejto doby neprítomnosti – Nepravidelné a krátkodobé pobyty na území Únie)

(2022/C 119/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: ZK

za účasti: Landeshauptmann von Wien

Výrok rozsudku

Článok 9 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktor[í] sú osobami s dlhodobým pobytom, sa má vykladať v tom zmysle, že akákoľvek fyzická prítomnosť osoby s dlhodobým pobytom na území Únie počas obdobia dvanástich po sebe nasledujúcich mesiacov, aj keď celková doba takejto prítomnosti počas tohto obdobia nepresahuje len niekoľko dní, stačí na to, aby táto osoba nestratila svoje právo na postavenie osoby s dlhodobým pobytom podľa tohto ustanovenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 390, 16.11.2020.